

FOAIE PAROHIALĂ

24 - 30 noiembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Isuse, Preaiubit Mântuitor, doresc cu ajutorul Tău să păstrez legile iubirii, cuprinse în Decalogul Tatălui Tău și al nostru, datorită cărora pot să-mi petrec întreaga viață în Tine. Fie ca să fiu străbătut permanent de grația Spiritului Sfânt pentru a păzi poruncile Tale. Ușurează-mi acest lucru și întărește-mă în iubirea și pacea Ta. Fă, să-mi cufund spiritul meu într-al Tău, așa de adânc și puternic, spre a putea fi cu totul absorbit de voința Ta, cu care să mă unesc în toate, uitând de mine însumi, să cunosc permanent numai iubirea Ta.

O, Iubire pură, deschide-mi bunătatea Ta, mie care sunt atât de sărman și sărac în ea, varsă în mine toate izvoarele îndurărilor Tale, distruge barierele care îmi stau în calea practicării iubirii față de Tine, Dumnezeu meu. Cufundă-mă în prăpastia celei mai delicate iubiri și a bunătății Tale, pentru a pieri în abisul nobleții și bunătății Tale, precum picătura de ploaie în adâncul oceanului. Amin.

(După Sfânta Gertruda)

În acest Post al Crăciunului ne rugăm ca inimile noastre să nu fie împovărate de grijile vieții, pentru ca astfel mințile noastre să nu fie întunecate, și ca Domnul să ne poată învăța căile sale; ne rugăm ca Dumnezeu să retrezească spiritul bucuriei în inimile noastre și să ne ajute să stăm drepti și ne rugăm pentru ca astfel să fim gata când va veni; ne rugăm pentru pace în lumea noastră atât de tulburată, pace în comunitatea noastră, în familia noastră și în inima noastră, pentru ca prezența lui Dumnezeu în mijlocul nostru să nu treacă neobservată; ne rugăm și pentru cei dragi ai noștri care au plecat deja înaintea noastră. Îi încredințăm iubirii milostive a lui Dumnezeu și ne rugăm ca ei să fie acum cu El în împărăția sa cerească; ne rugăm și pentru propriile noastre intenții speciale pe care le păstrăm în adâncul inimii noastre. Dumnezeule iubitor și generos, aducem acum toate aceste rugăciuni ale noastre înaintea Ta știind că tu mereu asculți rugăciunile sincere pe care le aducem ție și te rugăm să ni le acorzi. Prin Cristos Domnul nostru. Amin.

www.paxvobis.ro

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Alina Silaghi, Karla Mihaela Bontu și Cristian Carțiș** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când detaliile strică peisajul

„Încă una îți mai lipsește!” Aceste cuvinte a lui Isus ar trebui să ne fie de ajuns pentru a stimula umilința noastră, atunci când ne simțim prea plini de noi. Câte ne mai lipsesc și nouă... Am citit undeva un îndemn la perceperea lungului de nas exprimat astfel: “atunci când te simți prea mândru de tine, încearcă sa umbli pe apă!”

Tânărul căruia Mântuitorul îi vorbește astăzi este unul care nu minte, nu fură, nu săvârșește adulter, își respectă părinții. Și toate acestea „din tinerețile lui” după cum singur spune, iar Isus nu exprimă nici un dubiu asupra celor afirmate. Un astfel de om ar fi considerat în zilele noastre un adevărat model. Cu siguranță ar fi primit în seminar. Și totuși, acest „încă una îți mai lipsește” pare să dărâme o construcție de o viață.

Împreună cu cel de astăzi, Evanghelia ne furnizează suficiente exemple, atât în pozitiv cât și în negativ, pentru a nu dispera atunci când ne simțim prea păcătoși și în același timp pentru a nu ne mândri, atunci când orgoliul ne dă târcoale. Sentința cu adevărat esențială este cea care încheie fragmentul de astăzi: „cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu puțință la Dumnezeu”. Aceste cuvinte sunt cele care deschid calea Raiului. Și dacă am avea curiozitatea să continuăm lectura capitolului 18 de la Luca, doar câteva versete mai târziu am putea vedea că Petru și ceilalți ucenici experimentează deja această minunată întâlnire dintre neputința umană și atotputernicia lui Dumnezeu. Cel dintâi dintre apostoli îi spune Mântuitorului: „iată, noi toate le-am lăsat și ți-am urmat Ție”. Mergând pe urmele lui Isus, ucenici aleg din funia groasă a vieții lor, firul esențial care reușește să treacă prin urechile acului. Din toată cămila existențială pe care o au la dispoziție, împreună cu Ioan Botezătorul aleg doar firul de păr, din care își fac veșminte spirituale. Și totul devine har și putere dumnezească, prin simplul fapt că pășesc pe urmele Fiului lui Dumnezeu. Aici stă înțelepciunea.

Se spune că diavolul se ascunde în detalii. Iar în evanghelia de astăzi detaliul stă cu siguranță în picioarele de lut prin care bogăția slăbește întregul colos spiritual zidit cu greutate de-a lungul anilor. Mântuitorul vede acest detaliu, această slăbiciune și încearcă să o elimine, chiar dacă asta înseamnă să distrugi și să reconstruiești din nou. Tânărul bogat nu pare pregătit pentru asta și tristețea îi învăluie chipul. Moștenirea vieții veșnice, pe care o aștepta dintotdeauna este chiar în fața lui, însă moștenirea pământului atârna greu de picioarele lui și-l împiedică să meargă pe urmele lui Cristos. Ca pregătire pentru Sărbătoarea Nașterii Pruncului Isus, ar merita să-i cerem harul de a vedea „detaliile” din viața noastră și tăria de a le învinge. Bucuria și pacea ce vor umple sufletele noastre, alungând tristețea, vor fi pregustare a moștenirii vieții veșnice.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla